

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในไทย ของผู้ประกอบการชาวจีนในนิคมอุตสาหกรรมไทย-จีน จังหวัดระยอง

Relational Factors toward Chinese Entrepreneurs' Investment in Thai-Chinese Industrial Estate in Rayong Province

ชุตีระ ระบอบ, อัญชลี สมบูรณ์ และ สุชาติ วัฒนกานนท์
อาจารย์ประจำ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
18/18 ต.บางโหลง อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ 10540
E-mail : chutira99@hotmail.com

บทคัดย่อ

รายงานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการณ์ทั่วไปเกี่ยวกับการลงทุนของผู้ประกอบการชาวจีนในนิคมอุตสาหกรรมไทย-จีน จังหวัดระยอง และวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในไทยของผู้ประกอบการชาวจีนในนิคมอุตสาหกรรมไทย-จีน จังหวัดระยอง โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานทั้งในเชิงปริมาณ สำหรับข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม และเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้อง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บริษัทข้ามชาติชาวจีนที่เข้ามาลงทุนจดทะเบียนในไทย จำนวน 47 บริษัท และจากการสัมภาษณ์จำนวน 15 บริษัท ที่อยู่ในนิคมอุตสาหกรรมไทย-จีน การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ข้อมูลรูปแบบและการบริหารจัดการของบริษัท ใช้ค่าร้อยละ และการแจกแจงความถี่ นำเสนอในรูปแบบตารางและพรรณนาลักษณะของข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในไทย โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปแบบตารางและแปลผล

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า สถานประกอบการชาวจีนส่วนใหญ่ลงทุนเอง และ 1 ใน 3 ได้รับการส่งเสริมจากบีโอไอ สิ่งที่คาดหวังจากภาครัฐคือ ความยืดหยุ่นในกฎระเบียบ

รองลงมาคือ การผ่อนปรนด้านภาษี และแนวโน้มในอนาคต 5 ปีข้างหน้าคือขยายการลงทุนเพิ่มขึ้นในไทย สำหรับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในไทย ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์มากที่สุดจำนวน 3 ปัจจัยจาก 7 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านสาธารณูปโภค ($\bar{x}=3.64$) ปัจจัยด้านโลจิสติกส์และการขนส่ง ($\bar{x}=3.60$) และปัจจัยด้านกฎระเบียบ/กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ($\bar{x}=3.59$) ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ สถานประกอบการชาวจีนส่วนใหญ่ผู้บริหารในลักษณะทีมงาน มีการนำวิธีการบริหารจัดการสมัยใหม่และการสร้างเครือข่ายธุรกิจ สาเหตุสำคัญที่เข้ามาลงทุนไทยเนื่องจากได้รับการส่งเสริมจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) และขยายฐานการผลิตมายังแหล่งงานที่มีทักษะและค่าจ้างแรงงานไม่แพง อุปสรรคที่สำคัญคือ พนักงานขาดความกระตือรือร้นและความมุ่งมั่นในการทำงาน รวมทั้งการฝึกฝนด้านการวิเคราะห์และคำนวณ

Abstract

This research aimed to overview and analyze relational factors of Chinese entrepreneurs investment in Industrial Estate of Thailand. Both qualitative and quantitative research methodologies were used. The data was collected primarily from 47 sample companies invested by Chinese entrepreneurs using questionnaire surveys and from interviews with 15 managers of Chinese invested companies in Thai-Chinese Industrial Estate, Rayong. Quantitative analysis was based on general data focusing on descriptive statistics, frequency, percentage, mean and standard deviation. The relational factors were conducted using mean and standard deviation.

The results of the research nding showed that most of the companies were self invested and 1 of 3 were in BOI's promotion investment program. The exibility in regulation and tax reduction are the companies' most important expectation. Also, it is expected that investment in Thailand would increase in the next 5 years. The most relational factors are 3 out of 7 factors surveyed, including infrastructure factor ($\bar{x}=3.64$), logistics and transportation factor ($\bar{x}=3.60$) and regulation / related law ($\bar{x}=3.59$). Interview result states that most of the companies are managed mainly by teamwork, modern management and network. The most inuencing reason to invest in Thailand is because of BOI promotion investment program and the opportunities to expand the production-base to Thailand

where there are skilled labors with low wages. However, the problem usually occurs is that employees are not enthusiastic and not engrossed in their jobs. Accordingly, government sector should provide training programs to encourage high standard of works, including analytical thinking and calculation skills.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การลงทุนของบริษัทชาวจีนในไทยนับว่ามีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเห็นได้จากระหว่างปีพ.ศ. 2548-2554 จีนขอรับการส่งเสริมลงทุนในไทยเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 41.9 ต่อปี (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. 2555) และเมื่อไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) อย่างสมบูรณ์ใน ปีพ.ศ. 2558 การเปิดเสรีทางการค้าส่งผลทำให้เกิดแรงดึงดูดใจให้บริษัทต่างชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากจีนเข้ามาลงทุนในอาเซียนเพิ่มขึ้น จากการทำไทยมีลักษณะภูมิศาสตร์เป็นประเทศศูนย์กลางของคาบสมุทรอินโดจีนและเป็นประตูออกสู่ทะเลบริเวณภูมิภาคตะวันออก อีกทั้งมีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคทำให้เอื้ออำนวยต่อการขนส่งและโลจิสติกส์ นอกจากนี้ รัฐบาลจีนยังกำหนดนโยบายมุ่งตะวันตก เพื่อกระจายความเจริญจากตะวันออกของประเทศสู่พื้นที่ทางตะวันตกที่ยังแห้งแล้งและกันดาร โดยกำหนดให้นครฉงชิ่งเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา (ชูติระ ระบอบ. 2557) รวมทั้งมีโครงการสร้างเส้นทางรถไฟสายคุนหมิงผ่านไทยและมาเลเซียไปยังสิงคโปร์ เป็นสิ่งที่คาดการณ์ได้ว่าในอนาคตอันใกล้จีนจะเข้ามามีบทบาททางการค้าและการลงทุนในไทยมากยิ่งขึ้น จากข้อมูลศูนย์วิจัยกสิกรไทย (2555) ระบุว่า มูลค่าการขอรับส่งเสริมลงทุนในไทยของนักลงทุนเอกชนจีนจะต่ำกว่าในปีพ.ศ. 2554 ซึ่งอยู่ที่ 28.5 พันล้านบาท เนื่องจากขนาดของโครงการเฉลี่ยเล็กลง นับถึงปลายปี พ.ศ. 2556 จีนเป็นอันดับ 2 ที่เข้ามาลงทุนในไทย โดยมีจำนวนโครงการทั้งสิ้น 28 โครงการ มูลค่าเงินลงทุน 25,998 ล้านบาท รองจากญี่ปุ่นซึ่งมีโครงการลงทุนในไทยจำนวน 441 โครงการ มีมูลค่าเงินลงทุน 145,807 ล้านบาท (อักษรศรี พานิชสาส์น. 2556)

จากข้อมูลของสำนักความร่วมมือการลงทุนต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) รายงานว่า มีโครงการขอรับการส่งเสริมการลงทุนจากจีนเพิ่มจากปี พ.ศ. 2551 นับถึงปีพ.ศ. 2555 จาก 21 โครงการ เพิ่มขึ้นเป็น 44 โครงการ จากมูลค่าการลงทุน 1,505.0 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็น 12,829.0 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นประมาณ 12 เท่าตัว มีโครงการ

ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากจีนเพิ่มจากปีพ.ศ. 2551-2555 จาก 27 โครงการ เพิ่มเป็น 38 โครงการ หรือร้อยละ 40 มูลค่าการลงทุน 3,473.8 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็น 7,901.1 ล้านบาท (ตารางที่ 1-1)

ตารางที่ 1-1 โครงการลงทุนของจีนที่ขอรับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)

การขอรับการส่งเสริมสุทธิ	2551	2552	2553	2554	2555
จำนวนโครงการ	21	25	31	36	44
มูลค่าการลงทุน	1,505.0	43,189.2	10,698.4	28,495.0	12,829.0
มูลค่าทุนจดทะเบียนรวม	286.8	4,365.3	3,293.8	24,164.2	2,247.7
ทุนจดทะเบียนของฝ่ายจีน	248.9	2,886.2	2,465.2	24,009.2	1,671.2
ทุนจดทะเบียนของฝ่ายไทย	23.5	443.8	823.5	69.2	459.2
การอนุมัติให้การส่งเสริม					
จำนวนโครงการ	27	15	28	36	38
มูลค่าการลงทุน	3,473.8	7,008.7	17,311.5	16,922.1	7,901.1
มูลค่าทุนจดทะเบียนรวม	630.1	2,136.3	3,850.0	5,582.4	1,408.7
ทุนจดทะเบียนของฝ่ายจีน	494.2	2,025.8	3,529.0	5,443.4	1,114.3
ทุนจดทะเบียนของฝ่ายไทย	124.0	110.4	316.1	53.2	216.4

หมายเหตุ : โครงการลงทุนของจีน หมายถึง โครงการลงทุนที่ประกอบด้วยเงินทุนของฝ่ายจีนอย่างน้อย 10%

ที่มา : สำนักความร่วมมือการลงทุนต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ)
ข้อมูล ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2556

จากการที่ไทยมีความพร้อมในหลายด้านและมีปัจจัยเกื้อหนุนสำหรับการเข้ามาลงทุนของนักลงทุนจากต่างประเทศในไทย รวมทั้งการที่ไทยและจีนมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและแนบแน่นมาเป็นระยะเวลาช้านาน ซึ่งน่าที่จะเป็นสิ่งจูงใจนักธุรกิจจากจีนให้เข้ามาลงทุนในไทย การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเข้ามาลงทุนของธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมของจีนในไทยจะทำให้เข้าใจและมองเห็นปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่จะต้องพิจารณาาร่วมกันเพื่อหาแนวทางส่งเสริมและ

สนับสนุนให้มีขยายจำนวนเงินลงทุนจากจีนให้มากขึ้นเพื่อเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและเป็นการสร้างกำลังคนเข้าสู่ตลาดแรงงานยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ศึกษาสภาพการณ์ทั่วไปเกี่ยวกับการลงทุนของผู้ประกอบการชาวจีนในนิคมอุตสาหกรรมไทย-จีน จังหวัดระยอง
2. วิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในไทยของผู้ประกอบการชาวจีนในนิคมอุตสาหกรรมไทย-จีน จังหวัดระยอง

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่วิจัย เป็นการวิจัยเฉพาะสถานประกอบการของนักลงทุนชาวจีนที่เข้ามาลงทุนในนิคมอุตสาหกรรมระยอง ไทย-จีน จังหวัดระยอง
2. ขอบเขตด้านระยะเวลา ศึกษาสถานประกอบการชาวจีนที่เข้ามาลงทุนในไทยภายในระยะเวลา 5 ปี นับตั้งแต่ปีพ.ศ. 2552-2556

นิยามศัพท์เฉพาะ

สถานประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมของนักลงทุนชาวจีน หมายถึง บริษัทของชาวจีนจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ที่เข้ามาลงทุนในไทยปรากฏในทำเนียบสถานประกอบการโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมไทย-จีน จังหวัดระยอง จำนวน 47 บริษัท

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในไทยของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมชาวจีน หมายถึง ปัจจัยที่ส่งเสริมหรือมีความเกี่ยวข้องกับการเข้ามาลงทุนในไทยของผู้ประกอบการชาวจีน โดยใช้กรอบแนวทางการสนับสนุนของภาครัฐที่มีต่อธุรกิจอุตสาหกรรมของไทย ในมิติต่างๆ จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการ จูงใจ ด้านสิทธิประโยชน์ ด้านความร่วมมือกับภาครัฐและเอกชน ในระดับท้องถิ่น ด้านประสิทธิภาพของแรงงาน ด้านระบบสาธารณูปโภค ด้านโลจิสติกส์และการขนส่ง และด้านกฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

นิคมอุตสาหกรรมไทย-จีน หมายถึง นิคมอุตสาหกรรมที่เป็นที่ตั้งสถานประกอบการหรือโรงงานที่บริษัทชาวจีนซึ่งเข้ามาลงทุนในไทยตั้งอยู่ และมีการบริหารจัดการโดยบริษัท Thai-Chinese Industrial Realty Development หรือ ชื่อภาษาไทยว่า บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพื่อการอุตสาหกรรม (ไทย-จีน) จำกัด จดทะเบียนเมื่อปีพ.ศ. 2550 ตั้งอยู่ภายในนิคมอมตะจังหวัดระยอง ด้วยพื้นที่ประมาณ 500 ไร่ มีบริษัทชาวจีนจำนวน 47 บริษัท

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงสภาพการณ์ทั่วไปและรูปแบบการบริหารจัดการของบริษัทหรือสถานประกอบการชาวจีนที่เข้ามาลงทุนในไทยที่บริเวณพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมไทย-จีน จังหวัดระยอง
2. ทราบถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในไทยของผู้ประกอบการชาวจีนสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นข้อมูลเพื่อกำหนดแนวทางการให้ความสนับสนุนและส่งเสริมบริษัทชาวจีนเข้ามาลงทุนในไทย

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Study) โดยการเก็บข้อมูลปฐมภูมิจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่อยู่ในขอบเขตของการวิจัย ได้แก่ บริษัทข้ามชาติชาวจีนที่เข้ามาลงทุนในไทย โดยการจัดตั้งบริษัทหรือสถานประกอบการหรือโรงงานอุตสาหกรรม ทั้งในด้านการผลิตสินค้า อิเล็กทรอนิกส์ กิจการด้านพลังงาน โครงการด้านการเกษตร ที่มีรายชื่อปรากฏอยู่ในทำเนียบโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมไทย-จีน จำนวน 47 บริษัท มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 43 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 91.48 โดยผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากบริษัททั้งหมดจากการใช้แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ผู้บริหารหรือผู้แทนสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมไทย-จีนอีกจำนวน 15 คน โดยมีผู้ให้สัมภาษณ์ครบทุกคน ใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผู้ให้สัมภาษณ์มีคุณลักษณะดังนี้

- 1) คัดเลือกจากสถานประกอบการหรือบริษัทที่เป็นสาขาของบริษัทแม่ที่มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่สาธารณรัฐประชาชนจีน

2) เป็นบุคคลที่เป็นผู้บริหารหรือผู้แทนบริษัทที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและมีความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป จัดเป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Information)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้สร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับใช้ในการศึกษาโดยยึดตามกรอบแนวคิดของการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

แบบสอบถาม

เป็นเครื่องมือที่นำมาใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมิ โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดและปลายปิด ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนหนึ่ง ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ข้อมูลที่เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายเปิดและปลายปิด เช่น เพศ อายุ สัญชาติ การเปิดดำเนินงาน ระยะเวลาที่พำนักอยู่ในไทย ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในบริษัท และตำแหน่งงาน รวมจำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่สอง ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบและการบริหารจัดการของสถานประกอบการ ได้แก่ ประเภทของธุรกิจ ลักษณะของธุรกิจ ลักษณะของการจดทะเบียนบริษัท เงินทุนจดทะเบียน ลักษณะของการลงทุน การส่งเสริมจากบีโอไอ เหตุผลที่เข้ามาลงทุนในไทย หลักสำคัญในการบริหารงาน และความคาดหวังได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ ปัญหาที่ประสบและแนวโน้มในอนาคต รวมจำนวน 11 ข้อ

ส่วนที่สาม คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนของผู้ประกอบการชาวจีนในไทย เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนของผู้ประกอบการชาวจีนในไทย ประกอบด้วย 7 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านการจูงใจ ปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ ปัจจัยด้านความร่วมมือกับรัฐและเอกชนในระดับท้องถิ่น ปัจจัยด้านประสิทธิภาพของแรงงาน ปัจจัยด้านระบบสาธารณูปโภค ปัจจัยด้านโลจิสติกส์และการขนส่ง และปัจจัยด้านกฎระเบียบ/กฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมจำนวน 32 ข้อ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert Rating Scale) ลักษณะเป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยดังกล่าวมีจำนวน 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยกับปัจจัยดังกล่าวมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยกับปัจจัยดังกล่าวมาก

ระดับ 3	หมายถึง	เห็นด้วยกับปัจจัยดังกล่าวปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	เห็นด้วยกับปัจจัยดังกล่าวน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	เห็นด้วยกับปัจจัยดังกล่าวน้อยที่สุด

แบบสัมภาษณ์

เป็นแบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง ประกอบด้วยข้อคำถาม 8 ข้อ ประกอบด้วยบทสัมภาษณ์เกี่ยวกับ ชื่อ-นามสกุล ตำแหน่งงาน ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับบริษัท (ประเภทของธุรกิจที่เข้ามาลงทุน รูปแบบและลักษณะของการลงทุนลักษณะการบริหารจัดการ ลักษณะเด่นของบริษัท) มูลเหตุสำคัญที่บริษัทเข้ามาลงทุนในไทย ปัญหาอุปสรรคในการเข้ามาลงทุนในไทย ปัจจัยสำคัญที่จะดึงดูดให้บริษัทต่างชาติเข้ามาลงทุนในไทย รัฐบาลให้การส่งเสริมนักลงทุนจากต่างชาติในไทย แผนการลงทุนในอนาคต และข้อเสนอแนะ

แบบสอบถาม

การสร้างเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือแบบสอบถามสำหรับใช้ในการวิจัย โดยศึกษาจากเอกสารทางวิชาการและจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในไทยของผู้ประกอบการชาวจีนในนิคมอุตสาหกรรมไทย-จีน จังหวัดระยอง

การทดสอบเครื่องมือ เป็นการทดสอบความถูกต้องของเนื้อหา (Content Validity) และความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) โดยวิธีการนำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ไปเสนอผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบ เพื่อให้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์มีเนื้อหาครบถ้วน ถูกต้อง ครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งที่มาของข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นลักษณะของการผสมผสานการวิจัยทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์หามีแหล่งที่มาของข้อมูลดังนี้

1. แหล่งปฐมภูมิ (Primary Data)

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแหล่งข้อมูลโดยตรง คือ ผู้บริหารหรือผู้แทนผู้ประกอบการธุรกิจ ในนิคมอุตสาหกรรมไทย-จีน จังหวัดระยอง โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์

2. แหล่งทุติยภูมิ (Secondary Data)

เป็นข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสาร รายงานการประชุม แผนงาน วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์วารสารทางวิชาการ เอกสารเผยแพร่ของสถานประกอบการ รายงานประจำปี หนังสือ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนโยบายหรือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการลงทุนต่างประเทศในไทย และข้อมูลทางสถิติที่เกี่ยวข้อง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอนหนังสือจากคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบเครื่องมือวิจัยทั้งแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์จำนวน 3 ท่าน

2. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจจากผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ แปลงเป็นภาษาจีน สำหรับนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรหรือตัวอย่างที่ศึกษา

3. ส่งแบบสอบถามทั้งภาษาไทยและภาษาจีนไปยังสถานประกอบการเป้าหมายของการวิจัย ทั้งโดยทางไปรษณีย์และการส่งด้วยตนเองเพื่อเก็บข้อมูล พร้อมกับติดตามเพื่อให้ได้จำนวนครบถ้วนตามที่กำหนดไว้

4. นัดหมายผู้บริหารสถานประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อการสัมภาษณ์ จนได้ข้อมูลครบถ้วนตามที่ต้องการ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ภายหลังจากที่ได้รับแบบสอบถามกลับคืนครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดมาจัดระเบียบข้อมูลและลงรหัส ทำการวิเคราะห์ตามรายละเอียดดังนี้

(1) การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป และข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบและการบริหารจัดการของบริษัท

(2) การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในไทย

ในส่วนของการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดระดับของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในไทยตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของผลคะแนนเป็นตัวชี้วัดตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์ ตามแนวคิดของ เบสท์ (Best W. John, 1997, p 190) มีรายละเอียดดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.21 – 5.00	หมายถึง	มีระดับของความสัมพันธ์มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.41 – 4.20	หมายถึง	มีระดับของความสัมพันธ์มาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.61 – 3.40	หมายถึง	มีระดับของความสัมพันธ์ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.80 – 2.60	หมายถึง	มีระดับของความสัมพันธ์น้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	0.00 – 1.79	หมายถึง	มีระดับของความสัมพันธ์น้อยที่สุด

(3) การวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อเสนอแนะ เป็นการอธิบายในเชิงพรรณนาและนำเสนอในลักษณะการเขียนเชิงอธิบายข้อความ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

เป็นลักษณะของการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือตัวแทนสถานประกอบการชาวจีนที่เข้ามาลงทุนในไทย โดยวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอในลักษณะการเขียนเชิงอธิบายข้อความ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ตามขั้นตอน ดังนี้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สัญชาติ ระยะเวลาที่พำนักอยู่ในไทย ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในบริษัท ตำแหน่งงาน วิเคราะห์จากการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Average)

2. ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบและการบริหารจัดการของบริษัท โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Average)

3. ข้อมูลปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมชาวจีนในไทย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Average) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และแปลความหมายตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์ตามแนวคิดของ เบสท์

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือตัวแทนสถานประกอบการหรือโรงงานอุตสาหกรรมชาวจีนที่เข้ามาลงทุนในไทยบริเวณพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมไทย-จีน จังหวัดระยอง โดยใช้วิธีการเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) นำเสนอในลักษณะการเขียนเชิงอธิบายข้อความ

การแปลความหมายและสรุปผล

ในการวิจัยผู้วิจัยได้แปลความหมายผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ แต่ละขั้นตอนของการวิจัย โดยพรรณนาคุณลักษณะของข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย หลังจากนั้น จึงสรุปผลการศึกษาเพื่อดูความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ในลักษณะของการนำเสนอข้อมูลเป็นตารางแบบทางเดียว ตารางสองทางและตารางหลายทาง

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เพศชาย อายุระหว่าง 41-50 ปี มากที่สุด มีสัญชาติจีน สถานประกอบการเริ่มเปิดดำเนินงานในไทยมากที่สุดปีพ.ศ. 2555 ผู้ประกอบการชาวจีนที่เข้ามาลงทุนในไทยมีระยะเวลาพำนักอยู่ในไทยติดต่อกันนานที่สุด มากที่สุดระยะเวลา 1-3 ปี และมีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานอยู่ในบริษัท 1-3 ปี มากที่สุดส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งงานปัจจุบันคือ ผู้จัดการ

ประเภทของธุรกิจที่กลุ่มตัวอย่างประกอบกิจการ มากที่สุดคือ ยานยนต์ รองลงมา เกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ลักษณะของธุรกิจมากที่สุดคือ การผลิต รองลงมาการบริการ น้อยที่สุดคือการขาย ส่วนใหญ่มีรูปแบบการจดทะเบียนเป็นลักษณะบริษัทจำกัด รองลงมาคือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด และบริษัทมหาชน ตามลำดับ และมีเงินทุนจดทะเบียนมากกว่า 51 ล้านบาท ขึ้นไป ลักษณะการลงทุนของสถานประกอบการชาวจีนในไทยส่วนใหญ่จะเป็นการลงทุนเอง รองลงมาร่วมลงทุนกับนักธุรกิจชาวจีนด้วยกัน ไม่มีสถานประกอบการชาวจีนใดที่ร่วมทุนกับ รัฐบาล และมากกว่าร้อยละ 80 ได้รับส่งเสริมการลงทุนจากบีโอไอ.

ส่วนที่ 2 สรุปการวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบและการบริหารจัดการของสถานประกอบการ

สถานประกอบการของชาวจีนที่เข้ามาลงทุนในนิคมอุตสาหกรรมไทย-จีนส่วนใหญ่จะมีการบริหารงานภายในองค์กรทำงานร่วมกันเป็นที่มงาน รองลงมา เป็นลักษณะการจัดการสมัยใหม่ น้อยที่สุดคือยึดหลักระบบครอบครัว เหตุผลสำคัญที่สุดของสถานประกอบการของชาวจีนที่เลือก ลงทุนในไทย ก็คือ ได้รับการส่งเสริมการลงทุน รองลงมา ศักยภาพทางการตลาด น้อยที่สุด คือ อาศัยแหล่งวัตถุดิบ สำหรับความคาดหวังที่สถานประกอบการชาวจีนจะได้รับการสนับสนุน จากภาครัฐคือ ความยืดหยุ่นในกฎระเบียบของรัฐ รองลงมา การผ่อนปรนด้านภาษีมากกว่าเดิม น้อยที่สุดคือ การจัดการระบบโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพ ปัญหาที่สถานประกอบการชาวจีนที่ เข้ามาลงทุนในไทยประสบมากที่สุดคือ ด้านแรงงาน รองลงมา ด้านกฎระเบียบปฏิบัติ น้อยที่สุด ด้านข้อมูลข่าวสาร สำหรับแนวโน้มในอนาคต 5 ปี ของสถานประกอบการชาวจีน มากที่สุดคือ ขยายการลงทุนเพิ่มขึ้นในไทย รองลงมาคือ ขยายการลงทุนไปยังประเทศใกล้เคียง

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนของผู้ประกอบการ ชาวจีนในไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทั้ง 7 ด้านที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนของ ผู้ประกอบการชาวจีนในนิคมอุตสาหกรรมไทย-จีน ดังนี้

1. ปัจจัยด้านการจูงใจ

ตารางที่ 1-1 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านการจูงใจ

1. ปัจจัยด้านการจูงใจ	Mean	S.D.	ระดับ ความสัมพันธ์
1.1 มาตรการจูงใจการลงทุนในไทยเหมาะสม	3.56	0.67	มาก
1.2 การขยายตลาดเป็นปัจจัยสำคัญทำให้ลงทุนในไทย	3.26	0.73	ปานกลาง
1.3 มาตรการภาษีเป็นสิ่งจูงใจต่อธุรกิจที่ลงทุนในไทย	3.60	0.67	มาก
1.4 ลักษณะสังคมไทยเอื้อต่อการลงทุนในไทย	3.13	0.65	ปานกลาง
1.5 มีโอกาสจะขยายกิจการในไทยสำหรับอนาคต	3.10	0.99	ปานกลาง
รวม	3.33	0.60	ปานกลาง

จากตารางที่ 1-1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจูงใจ พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในไทยของผู้ประกอบการชาวจีนในภาพรวม มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.33 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60 โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมีเพียงปัจจัยเดียวคือ มาตรการภาษีเป็นสิ่งจูงใจต่อธุรกิจที่ลงทุนในไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 รองลงมา ได้แก่ มาตรการจูงใจการลงทุนในไทยเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 และปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีโอกาสจะขยายกิจการในไทยสำหรับอนาคต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10

2. ปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์

ตารางที่ 1-2 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์

2. ปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์	Mean	S.D.	ระดับ ความสัมพันธ์
2.1 บริษัทได้รับสิทธิประโยชน์จากการลงทุนเต็มที่	2.86	1.19	ปานกลาง
2.2 การได้รับสิทธิประโยชน์ทำบริษัทสามารถแข่งขันได้	2.67	1.12	ปานกลาง
2.3 บริษัทได้รับยกเว้นภาษีขาเข้าที่เหมาะสม	2.93	1.28	ปานกลาง
2.4 ขั้นตอนการได้รับสิทธิประโยชน์มีความสะดวกรวดเร็ว	3.56	0.86	มาก
2.5 เงื่อนไขที่ให้สิทธิประโยชน์มีความเหมาะสม	3.89	0.76	มาก
รวม	3.18	0.68	ปานกลาง

จากตารางที่ 1-2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในไทยของผู้ประกอบการชาวจีนในภาพรวม มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.18 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมีเพียงปัจจัยเดียวคือ เงื่อนไขที่ให้สิทธิประโยชน์มีความเหมาะสมเป็นสิ่งจูงใจต่อธุรกิจที่ลงทุนในไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 รองลงมา ได้แก่ ขั้นตอนการได้รับสิทธิประโยชน์มีความสะดวกรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 และปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การได้รับสิทธิประโยชน์ทำบริษัทสามารถแข่งขันได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.67

3. ปัจจัยด้านความร่วมมือกับรัฐและเอกชนในระดับท้องถิ่น

ตารางที่ 1-3 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านความร่วมมือกับรัฐและเอกชนในระดับท้องถิ่น

3. ปัจจัยด้านความร่วมมือกับรัฐและเอกชนในระดับท้องถิ่น	Mean	S.D.	ระดับความสัมพันธ์
3.1 หน่วยงานภาครัฐในระดับท้องถิ่นให้ความร่วมมือที่ดี	3.12	0.95	ปานกลาง
3.2 บริษัทมีส่วนร่วมในกิจกรรมกับท้องถิ่นเสมอ	3.15	1.04	ปานกลาง
3.3 บริษัทไม่มีปัญหาเกี่ยวกับภาครัฐและเอกชนในระดับท้องถิ่น	3.32	1.01	ปานกลาง
3.4 บริษัทให้ความสำคัญกับการสร้างความเจริญในท้องถิ่น	3.65	0.87	มาก
รวม	3.31	0.97	ปานกลาง

จากตารางที่ 1-3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านความร่วมมือกับรัฐและเอกชนในระดับท้องถิ่น พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในไทยของผู้ประกอบการชาวจีนในภาพรวม มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.31 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.97 โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมีเพียงปัจจัยเดียวคือ บริษัทให้ความสำคัญกับการสร้างความเจริญในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 รองลงมา ได้แก่ บริษัทไม่มีปัญหาเกี่ยวกับภาครัฐและเอกชนในระดับท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 และปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ หน่วยงานภาครัฐในระดับท้องถิ่นให้ความร่วมมือที่ดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12

ตารางที่ 1-4 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านประสิทธิภาพของแรงงาน

4. ปัจจัยด้านประสิทธิภาพของแรงงาน	Mean	S.D.	ระดับ ความสัมพันธ์
4.1 แรงงานไทยมีคุณภาพและมาตรฐาน	3.10	1.09	ปานกลาง
4.2 ค่าจ้างแรงงานเป็นปัจจัยสำคัญให้เข้ามาลงทุนในไทย	3.19	1.17	ปานกลาง
4.3 บริษัทไม่ประสบปัญหาการจ้างแรงงานในท้องถิ่น	3.47	0.91	ปานกลาง
4.4 คุณภาพของแรงงานเหมาะสมกับค่าจ้างแรงงาน	3.62	0.89	มาก
รวม	3.34	0.54	ปานกลาง

จากตารางที่ 1-4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านประสิทธิภาพของแรงงานพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในไทยของผู้ประกอบการชาวจีนในภาพรวม มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.34 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54 ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมีเพียงปัจจัยเดียวคือ บริษัทให้ความสำคัญกับการสร้างความเจริญในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 รองลงมา ได้แก่ บริษัทไม่ประสบปัญหาการจ้างแรงงานในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 และปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ แรงงานไทยมีคุณภาพและมาตรฐาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10

ตารางที่ 1-5 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านระบบสาธารณูปโภค

5. ปัจจัยด้านระบบสาธารณูปโภค	Mean	S.D.	ระดับ ความสัมพันธ์
5.1 ความพร้อมระบบสาธารณูปโภคของไทย	3.70	0.86	มาก
5.2 การจัดการระบบสาธารณูปโภคของไทย มีประสิทธิภาพ	3.91	0.79	มาก
5.3 ระบบสาธารณูปโภคทำให้ต้นทุนธุรกิจต่ำลง	3.44	1.07	ปานกลาง
5.4 บริษัทไม่ประสบกับปัญหาด้านสาธารณูปโภค	3.49	1.01	ปานกลาง
รวม	3.64	0.95	มาก

จากตารางที่ 1-5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านระบบสาธารณูปโภค พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในไทยของผู้ประกอบการชาวจีนในภาพรวม มีความสัมพันธ์ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.64 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.95 โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมีเพียงปัจจัยเดียวคือ การจัดการระบบสาธารณูปโภคของไทยมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 รองลงมา ได้แก่ ความพร้อมระบบสาธารณูปโภคของไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 และปัจจัยที่ได้ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ระบบสาธารณูปโภคทำให้ต้นทุนธุรกิจต่ำลง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44

ตารางที่ 1-6 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านโลจิสติกส์และการขนส่ง

6. ปัจจัยด้านโลจิสติกส์และการขนส่ง	Mean	S.D.	ระดับความสัมพันธ์
6.1 การจัดการระบบโลจิสติกส์มีประสิทธิภาพ	3.30	1.11	ปานกลาง
6.2 ระบบโลจิสติกส์มีความทันสมัย	3.10	0.99	ปานกลาง
6.3 ระบบโลจิสติกส์ทำให้บริษัทลดต้นทุนทางธุรกิจ	3.86	0.80	มาก
6.4 ความพร้อมด้านการพัฒนาระบบเครือข่ายโลจิสติกส์	3.94	0.75	มาก
6.5 เป็นศูนย์กลางกระจายสินค้าในภูมิภาค	3.80	0.84	มาก
รวม	3.60	0.95	มาก

จากตารางที่ 1-6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านโลจิสติกส์และการขนส่ง พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในไทยของผู้ประกอบการชาวจีนในภาพรวม มีความสัมพันธ์ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.60 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.95 โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมีเพียงปัจจัยเดียวคือ ความพร้อมด้านการพัฒนาระบบเครือข่ายโลจิสติกส์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 รองลงมา ได้แก่ ระบบโลจิสติกส์ทำให้บริษัทลดต้นทุนทางธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 และปัจจัยที่ได้ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ระบบโลจิสติกส์มีความทันสมัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10

ตารางที่ 1-7 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านกฎระเบียบ/กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

7. ปัจจัยกฎระเบียบ/กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	Mean	S.D.	ระดับ ความสัมพันธ์
7.1 กฎระเบียบ/กฎหมายที่เกี่ยวข้องไม่ยุ่งยาก	3.54	1.06	มาก
7.2 กฎหมายที่มีความทันสมัย	3.88	0.87	มาก
7.3 มีการประชาสัมพันธ์กฎระเบียบอย่างต่อเนื่อง	3.17	0.90	ปานกลาง
7.4 กฎระเบียบปฏิบัติชัดเจนเอื้อต่อการลงทุนในไทย	3.58	0.86	มาก
7.5 กฎระเบียบไม่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนในไทย	3.79	0.83	มาก
รวม	3.59	0.34	มาก

จากตารางที่ 1-7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านกฎระเบียบ/กฎหมายที่เกี่ยวข้องพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในไทยของผู้ประกอบการชาวจีนในภาพรวม มีความสัมพันธ์ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.59 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.34 โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมีเพียงปัจจัยเดียวคือ กฎหมายที่มีความทันสมัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 รองลงมา ได้แก่ กฎระเบียบไม่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนในไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 และปัจจัยที่ได้ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีการประชาสัมพันธ์กฎระเบียบอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ตัวแทน หรือเจ้าของสถานประกอบการอุตสาหกรรมชาวจีนในนิคมอุตสาหกรรมไทย-จีน จังหวัดระยอง จำนวน 15 คน สรุปดังนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีตำแหน่งผู้จัดการ สถานประกอบการที่เข้ามาลงทุนในไทยส่วนใหญ่เป็นประเภท เกษตรกรรมหรือธุรกิจอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มเปิดดำเนินการ 1-3 ปี รูปแบบการลงทุนส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นรูปบริษัท มีการบริหารจัดการสมัยใหม่ มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการผลิตและบริการ มีการบริหารแบบทีมงานโดยมุ่งเป้าหมายขององค์กรเป็นหลัก ในการปฏิบัติงานจะให้ความสำคัญแก่นักวิชาการในทุกระดับ การสร้างขวัญและกำลังใจให้บุคลากรมีความจงรักภักดีต่อองค์กร ผู้บริหารพยายามเรียนรู้วัฒนธรรมการทำงานของบุคลากรเพื่อปรับรูปแบบการปฏิบัติงานให้มีความเหมาะสม ลักษณะเด่นของสถานประกอบการมีรูปแบบการบริหารจัดการในลักษณะทีมงาน มุ่งสู่เป้าหมายขององค์กร มีความยืดหยุ่นในการ

ดำเนินงาน มีการสร้างระบบเครือข่ายธุรกิจอุตสาหกรรมประเภทเดียวกันเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางธุรกิจ สถานประกอบการส่วนใหญ่มีอัตราการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการขยายกิจการออกไปอย่างกว้างขวาง

สาเหตุสำคัญที่นักลงทุนชาวจีนเข้ามาลงทุนในไทย ประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากไทย ขยายฐานการผลิต มายังแหล่งแรงงานที่มีทักษะและค่าจ้างแรงงานไม่แพง ไทยเป็นศูนย์กลางเนื่องจากมีลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่เหมาะสม เหมาะสำหรับการกระจายสินค้าไปยังประเทศสมาชิกอาเซียน ต้องการแหล่งวัตถุดิบที่มีจำนวนมากในไทย รวมทั้งมีการพัฒนาระบบโลจิสติกส์และการขนส่งที่มีศักยภาพ ตลอดจนความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นระหว่างไทยและจีนนับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และเพื่อลดความเสี่ยงทางธุรกิจจากการมีตราสินค้าที่ผลิตจากไทยจะดีกว่าผลิตในจีน เนื่องจากทัศนคติของผู้บริโภคในประเทศอื่นๆ

ปัญหาอุปสรรคของการลงทุนในไทย ที่สำคัญก็คือ ปัญหาด้านพนักงาน ขาดความกระตือรือร้นในการทำงาน และขาดความมุ่งมั่นที่จะก้าวสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น พนักงานส่วนใหญ่มักจะพึงพอใจในสิ่งที่มีอยู่ปัจจุบัน หลีกเลี่ยงการเผชิญกับปัญหาเมื่ออยู่ในตำแหน่งที่สูงขึ้น มักหลีกเลี่ยงการปฏิบัติงานในเวลาปกติ ชอบที่จะทำงานล่วงเวลาเนื่องจากได้รับผลประโยชน์ตอบแทนเพิ่มเติม ขาดทักษะด้านการสื่อสาร โดยเฉพาะภาษาอังกฤษและภาษาจีน ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นสำหรับการทำงาน ขาดทักษะการคำนวณตัวเลข และความคิดในเชิงวิเคราะห์ ไม่สามารถเข้าใจในหลักการพื้นฐานทางด้านคณิตศาสตร์ รวมทั้งมาตรฐานทางเทคนิคต่างๆ มีการเข้าออกจากงานบ่อยครั้งของพนักงาน รวมทั้งพนักงานคนไทยมักไม่ชอบทำงานในวันหยุดเสาร์อาทิตย์ทำให้งานต้องหยุดชะงัก

ปัญหาเกี่ยวกับหน่วยงานของภาครัฐ ที่สำคัญได้แก่ การติดต่อประสานงานกับหน่วยงานของภาครัฐค่อนข้างล่าช้า ไม่เป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด รวมทั้งการสื่อสารภาษาจีนและอังกฤษเป็นอุปสรรค เนื่องจากเจ้าหน้าที่ขาดทักษะและความรู้ทางด้านภาษา

ปัญหาทางด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์การขนส่ง ได้แก่ ปัญหาด้านการจราจร ทำให้ต้นทุนการขนส่งสูง และปัญหาความไม่สะดวกในการใช้บริการสนามบินของไทย มีความล่าช้า ใช้ระยะเวลาในแต่ละขั้นตอนของการตรวจสอบผู้โดยสาร ปัญหาใช้เวลานานในการทำวีซ่า สำหรับปัญหาอื่นๆ ก็คือ การขาดเสถียรภาพทางการเมืองส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของครอบครัวพนักงานชาวจีนที่จะเดินทางเข้ามาทำงานในไทย

สำหรับปัจจัยสำคัญที่ผู้บริหารสถานประกอบการเห็นว่าจะจะเป็นสิ่งที่ดึงดูดให้บริษัทต่างชาติเข้ามาลงทุนในไทยที่สำคัญมีดังนี้ ประการแรก ความมีเสถียรภาพทางการเมือง เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักลงทุน ประการที่สอง อธิปไตยของคนไทยที่เป็นมิตรต่อชาวต่างประเทศ ทำให้เป็นการสร้างความเป็นกันเองสำหรับนักลงทุนจากต่างประเทศ ประการที่สาม ขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมที่ดีของสังคมไทยทำให้เป็นสังคมที่น่าอยู่หรือทำงานในสายตานักลงทุนจากต่างประเทศ และประการสุดท้าย มีนโยบายส่งเสริมการลงทุนที่ชัดเจน

อภิปรายผล

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนของผู้ประกอบการชาวจีนในนิคมอุตสาหกรรมไทย-จีน จากผลการสำรวจข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในจำนวนทั้งสิ้น 7 ปัจจัย มีจำนวน 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านระบบสาธารณูปโภค ปัจจัยด้านโลจิสติกส์และการขนส่ง และปัจจัยด้านกฎระเบียบ/กฎหมายที่เกี่ยวข้อง สำหรับปัจจัยด้านระบบสาธารณูปโภค พบว่า มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในไทยของผู้ประกอบการชาวจีนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมีเพียงปัจจัยเดียวคือ การจัดการระบบสาธารณูปโภคของไทยมีประสิทธิภาพ รองลงมา ได้แก่ ความพร้อมระบบสาธารณูปโภคของไทย สำหรับปัจจัยที่ได้ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ระบบสาธารณูปโภคทำให้อัตราต้นทุนธุรกิจต่ำลง ในส่วนปัจจัยด้านโลจิสติกส์และการขนส่ง พบว่า มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในไทยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับพาสนา พุทธิกำพล (2552) และสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย (2554) ที่ว่า ไทยมีจุดแข็งได้แก่ การพัฒนาทางด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน การขนส่งและโลจิสติกส์ เป็นแหล่งลงทุนที่มีศักยภาพทั้งในด้านทักษะแรงงาน ความเป็นมิตรของคนไทย และความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นยาวนานกับจีน โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมีเพียงปัจจัยเดียวคือ ความพร้อมด้านการพัฒนาระบบเครือข่ายโลจิสติกส์ รองลงมา ได้แก่ ระบบโลจิสติกส์ทำให้บริษัทลดต้นทุนทางธุรกิจ ปัจจัยที่ได้ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ระบบโลจิสติกส์มีความทันสมัย ปัจจัยสุดท้ายก็คือ ปัจจัยด้านกฎระเบียบ/กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในไทยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ Dunning (1981) ที่ว่าเงื่อนไขของการเข้าไปลงทุนโดยตรงในต่างประเทศขึ้นอยู่กับนโยบายและกฎเกณฑ์ว่าด้วยการเข้ามาลงทุนของชาวต่างประเทศ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ หลี่ เหวิน เหลียง (2555) ที่ว่า นักลงทุนจีนมีความรู้ความเข้าใจและความเชื่อมั่นในโอกาสของการลงทุนในไทย การลงทุนของจีนในไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ความเชื่อ ค่านิยมและแบบแผน พฤติกรรมมีผลต่อปัจจัยทางเศรษฐกิจ การเมือง และการสนับสนุนของ

หน่วยงานต่างๆ ซึ่งส่งผลต่อโอกาสในการส่งเสริมการลงทุนของนักธุรกิจจีนในไทย นักลงทุนจีนเห็นว่าไทยค่อนข้างมีความโปร่งใสในการดำเนินงาน หน่วยงานของรัฐมีประสิทธิภาพ กฎระเบียบมีความชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กฎหมายที่มีความทันสมัย รองลงมาได้แก่ กฎระเบียบไม่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนในไทย สำหรับปัจจัยที่ได้ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีการประชาสัมพันธ์กฎระเบียบอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1) ปัญหาสำคัญประการหนึ่งในทัศนของผู้บริหารสถานประกอบการก็คือ ขั้นตอนหรือระเบียบปฏิบัติ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การออกใบอนุญาต การตรวจสอบโรงงาน พิธีการด้านศุลกากร ฯลฯ ยังคงมีความซ้ำซ้อนและไม่คล่องตัว ควรมีการสำรวจสภาพปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อการเข้ามาลงทุนในไทยอย่างจริงจังและเร่งด่วน เพื่อที่จะหาแนวทางแก้ไขและปรับปรุงให้มีความสะดวกรวดเร็ว ถูกต้อง และเป็นมาตรฐานเดียวกัน

2) ควรมีการเร่งรัดให้มีการสำรวจความต้องการของสถานประกอบการสำหรับเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรไทยที่จะปฏิบัติงานในสถานประกอบการของต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในไทย เช่น ทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศ การติดต่อสื่อสาร การปฏิบัติงานและอื่นๆ รวมทั้งการจัดฝึกอบรมในระยะสั้นภายในสถานประกอบการ (In-house Training)

ข้อเสนอในการวิจัยครั้งต่อไป

1) การวิจัยครั้งนี้เป็นการกำหนดขอบเขตของประชากรที่ศึกษาเฉพาะในเขตนิคมอุตสาหกรรมไทย-จีน เท่านั้น เนื่องจากเหตุผลทางด้านงบประมาณและระยะเวลา จึงควรที่จะมีการศึกษาโดยขยายขอบเขตยังจังหวัดหรือภูมิภาคที่มีสถานประกอบการของชาวจีนที่เข้ามาลงทุนในไทยเพิ่มเติม เพื่อที่จะทำให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางส่งเสริมการลงทุนของบริษัทข้ามชาติในภาพรวมได้ดียิ่งขึ้น

2) ควรทำการศึกษาโดยใช้มิติของตัวแบบการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการลงทุนจากต่างประเทศในไทยในลักษณะภาพรวม เริ่มตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ ได้แก่ แหล่งวัตถุดิบ การผลิต การส่งมอบและกระจายสินค้า การจัดการโลจิสติกส์และการขนส่งภายในโซ่อุปทาน

จะทำให้สามารถมองเห็นภาพได้เด่นชัดยิ่งขึ้น หรืออาจศึกษาเป็นลักษณะรายกรณีสำหรับบริษัทต่างชาติที่เข้ามาลงทุน รวมทั้งการศึกษาในเชิงเปรียบเทียบระหว่างการเข้ามาลงทุนของนักลงทุนชาวจีนและญี่ปุ่นในปัจจุบัน

เอกสารอ้างอิง

- จิตติกานต์ วงษ์กัญ. (2555). *แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ของจีน : นัยต่อประเทศไทย*. สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา. กรุงเทพฯ.
- ชุตริยะ ระบอบ (2555). *การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน*. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. กรุงเทพฯ.
- พาสณา พุทธิกำพล (2552). *การส่งเสริมการลงทุนจากจีน : บทบาทของสถานกงสุลใหญ่และสำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน ณ นครเซี่ยงไฮ้*. รายงานการศึกษาส่วนบุคคล หลักสูตรนักบริหารการทูต รุ่นที่ 1 สถาบันการต่างประเทศเทวะวงศ์วโรปการ กระทรวงการต่างประเทศ. กรุงเทพฯ.
- ไพจิตร วิบูลย์ธนสาร. (2555). *บทความเรื่อง การลงทุนในต่างประเทศของจีน..ทิศทางและแนวโน้มในอนาคต* ที่มา : <http://www.all-chinese.com/econ/> 30 มกราคม 2555.
- ณัฐชลัยย์ ธนปูลณยารักษ์. (2553). *ภาวะการลงทุนโดยตรงจากจีนในประเทศไทยปี 2553 (มกราคม - มิถุนายน)* สำนักความร่วมมือการลงทุนต่างประเทศ. กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์.
- อักษรศรี พานิชสาส์น. (2554). *เศรษฐกิจจีน ในมุมมองนักเศรษฐศาสตร์ไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : โอเพ่นบุ๊กส์.
- Dunning, John H. (2003). Determinants of Foreign Direct Investment : Globalizaion – Induced Change and the Role of Policies. *5 th Annual World Bank Conference on Development Economics-Europe*.

- Ludo Cuyvers , Joseph Plasmans , Reth Soeng and Daniel Van den Bulcke. (2008). Determinants of Foreign Direct Investment in Cambodia : Country-Specific Factor Diferentials. *Research Paper 2008-003. University of Antwerp.*
- Thu Thi Hoang. (2006). Determinants of Foreign Direct Investment in Vietnam. *Multinational Business Review*, Vol. 10.
- Xinhua (March 5, 2011). *Highlights of China's 12th ve-year plan*. Retrieved June 10, 2011. from <http://news.xinhuanet.com>.

